

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie

skazanego **J. C.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 1 marca 2023 r.
wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie przyznania wynagrodzenia
na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze
(Dz.U. 2022 r., poz. 1184 t.j.) oraz § 17 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 i § 4 ust. 3
rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie
ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej
przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 18 t.j.)

p o s t a n o w i ł:

**zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S., Kancelaria
Adwokacka w W. jako obrońcy z urzędu skazanego J. C., kwotę
442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy)
w tym 23% podatku VAT, za sporządzenie i wniesienie opinii o
braku podstaw do złożenia wniosku w trybie art. 29 § 6 ustawy z
dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. 2021 r., poz.
1904 t.j.) w przedmiocie wyłączenia SSN Pawła Wilińskiego.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 23 stycznia 2023 r. adwokat J. S. został wyznaczony
jako obrońca z urzędu skazanego J. c., do zbadania istnienia podstaw do złożenia
wniosku w trybie art. 29 § 6 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym
(Dz.U. 2021 r., poz.1904 t.j.) w przedmiocie wyłączenia SSN Pawła Wilińskiego. W

nadesłanej opinii o braku podstaw do wystąpienia z takim wnioskiem obrońca skazanego złożył wniosek o zasądzenie wynagrodzenia na jego rzecz oświadczając, że koszty te nie zostały uiszczone w całości ani w części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego należało uwzględnić.

Obrońca w tej sprawie sporządził opinię o braku podstaw do złożenia wniosku w trybie art. 29 § 6 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, w przedmiocie wyłączenia SSN Pawła Wilińskiego. Po wykonaniu swojego zadania obrońca złożył wniosek o przyznanie wynagrodzenia, nie wskazując żądanej kwoty. Wobec braku przepisu regulującego omawianą kwestię określenie odpowiedniej stawki stanowiącej wynagrodzenie obrońcy za wykonaną przez niego czynność należało ustalić w oparciu o treść § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 18 t.j.) Zgodnie bowiem z tym unormowaniem, wysokość opłat w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę opłatę w sprawach najbardziej zbliżonego rodzaju. W rozpoznawanej sprawie, za taką może być uznana opinia o braku podstaw wniosku o wznowienie postępowania czy też opinia o braku podstaw do wniesienia kasacji i dlatego należy przyjąć, że wynagrodzenie obrońcy oskarżonego, który sporządził opinię o braku podstaw do złożenia wniosku w trybie art. 29 § 6 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. 2021 r., poz.1904 t.j.) wyznaczać będzie treść § 17 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 rozporządzenia, o którym wcześniej była mowa.

Mając to na względzie należało przyznać obrońcy wynagrodzenie w kwocie 442,80 zł zawierającej podatek VAT (§ 4 ust. 3 cyt. rozporządzenia).

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.